

רוני רימון:

„אורה נמיר עויינת אותי!“

איני משתגעת אחרי דוכרים, אבל מסתבר שבלע-דיהם אי-אפשר. כשאני רואה את ראש-עיריית תל-אביב, אני מייד מחפשת את הצל שלו, רוני רימון. כי דוברו של צ'יצ'ו, יש לדעת, עושה מלאכתו נאמנת. לאן שהבוס שלו הולך, הולך גם הוא. אף פעם עוד לא תפסו את צ'יצ'ו לבד. רימון נוהג ללכת עם בוסו לכל האירועים החברתיים והענייניים, ובין היתר הוא נוהג להשתתף גם בדיונים שמעורב בהם צ'יצ'ו, המתקיימים בוועדות הכנסת השונות. השבוע קראתי באחד העיתון-נים שאורה נמיר סילקה את רוני רימון מדיוני ועדת החינוך. סברתי לתומי שהיא פשוט רצתה להגיד משהו פרטי לצ'יצ'ו, אבל רוני טיפן אלי ומיהר להבהיר:

מה בדיוק קרה בינך ובין אורה נמיר? הוזמנו להשתתף בדיון בוועדה-החינוך, שדן בבעיית בית-הספר הגלילי. צריך לציין שאורה נמיר היתה בחו"ל, והחליף אותה יעקב גליל. הוא היה גם יו"ר הוועדה וגם הוועדה בעצמה. כי חוץ ממנו לא נכח איש מחברי הוועדה. זאת למרות שראש-העיריה הוטרף מתל-אביב. היה דיון, נקבע מה שנקבע, ואחר-כך התקיים עוד דיון ואורה נמיר מצאה את עצמה במיעוט.

מה זה קשור לזה שהיא סילקה אותך מדיוני הוועדה? זה הרקע, חשוב לי שתביני את הרקע. הכנת. לפני כמה זמן היא החליטה להעלות שוב את הנושא במליאה, והוא הועבר לוועדה. ואז באנו לירושלים — אנחנו, ההורים, ונציג מחלקת-החינוך בעיריה. יום קודם קיבלנו מהמוכריה של הוועדה שלא מאשרים לי להיכנס לדיון. כששאלתי למה, היא השיבה שדוברים לא נכנסים לדיוני הוועדה. וזה נכון? מה פתאום? הייתי בעבר בישיבות של ועדת-החינוך. בשביל מה אתה צריך להיות בישיבה? צ'יצ'ו יודע טוב מאוד להסתדר לבד. זה נכון, אבל בניגוד לאורה נמיר, צ'יצ'ו אינו מתקשר באופן אישי לעיתונאים ומעביר להם סיפורים. זה לא אותו דבר כשאני מדווח על מה שהיה, או כשאני נמצא בישיבה. שבוע אחרי זה היא שוב סילקה אותי מהישיבה. יש לה משהו אישי נגדך? אני יודע? כשצ'יצ'ו היה בקניה, היא נאמה בכנסת ר-עשתה עם צ'יצ'ו חשבון עשר שנים אחורנית. ואתה הגבת?

אמרתי לה שלדעתי עשתה עם צ'יצ'ו חשבון אישי, היא אמרה לא נכון. אחר-כך הוצאתי הרעה לעיתונים, ובה תגובה חריפה למדי, אך עדיין כאין וכאפס לעומת מה שהיא אמרה על צ'יצ'ו בכנסת. ובגלל אותה תגובה יש לה משהו נגדך? אני לא יודע מה לחשוב. היא כנראה עוינת אותי. אחרת מה איכפת לה שאני אשתתף בדיוני הוועדה?

אנדרי רובין:

„הנשים הישראליות מאוד עצובות!“

הוא היה פה, והופ — עדיין לא הספקנו ליהנות מחברתו וכבר הוא הולך. ככה זה אצל השחקנים, וחבל, כי אנדרו רובין, השחקן המגולם את הצלם בסידרת הטלוויזיה „ג'סיקה נובאק“, הוא באמת משהו שלא כדאי להחמיץ. אל"ף — כי הוא בחור על-אכיפאק, ביי"ת — כי הוא פתוח להצעות. לא רק פתוח, אלא גם מחפשי. זה עתה נפרד מחברתו, דבורה וגר, שהיא כיום הכוכב הלוהט ביותר בהוליווד.

אנדרו, לעומתה, אינו לוהט עד כדי כך. הוא בארץ כדי להשתתף בסדרה של צ'פי טרופה, „מיר“, קר פרוזוקציה ישראלית-קנדית, שמפיקה חברת „רויל“. מכאן הוא לא ממחר לשום מקום, כי ההצעות לא בדיוק מצויפות אותו. יש לו בית במאסיפיק פאלאסייד, שבין הוליווד ומאליבו, בית קטן בניו-מכסיקו, שם השתתף בסרט „צילו של קייס“ לצידו של וולטר מאתאו, ואילו נמצא מישהו שהיה מממן פה את שהייתו, כי את הצילומים הוא כבר סיים, אני בטוחה שהיינו זוכים בו לעוד שבוע-שבועיים. בינתיים הספיק אנדרו להכיר את „כל העיר“, לבלות ב„כל המקומות“ ובסך-הכל הוא די בהלם ממה שראה וממה שקרה לו.

אנדרו, מדוע הופסקו צילומי ג'סיקה נובאק? מכיוון ש„סקר גילסון“ הורה על אחוזי צפייה נמוכים ביותר. הסדרה פשוט נכשלה.

מדוע? כי הקהל האמריקאי אינו פתוח לסידרה שבראשה עומדת אשה. אנגי דיקנסון ניכחה בסידרה „שוזרת“, שזכתה להצלחה עצומה. נכון, אך היא אחת המעטות שהצליחה. הלקן שיבר, שהיא שחקנית קאנדית, לא הצליחה לעשות מה שאנגי דיקנסון עשתה, וחבל. צילמנו בסך הכל שבע אפיוודות, ואז החליטה רשת הטלוויזיה להוריד את הסדרה מהמסך. אם את שואלת אותי — לא נתנו לסידרה אורך נשימה. הסקר הראה אחוזי צפייה קטנים, אז תתכו. לא ניסו לשפר. לא העבירו לשעת צפייה טובה יותר. בגלל בעיות פני-מיות החליטו לחתוך.

מה דעתך עלינו? הכל סה מלהיב. אנשים מארחים אותי בצורה יוצאת מהכלל. ספק אם אמריקאי היה מארח אותי בצורה כזאת. אבל את יודעת מה מדהים אותי יותר מכל דבר אחר? מה?

הנשים הישראליות. למה הן כלי-כך עצובות? אני פוגש בחורה בת 28 והיא בדיכאון. למה? כי היא לא התחתנה. אני בן 36 ועדיין לא התחתנתי. או מה? יש עצב בעיני הנשים הישראליות. הן מאוד מתוסכלות. מאוד לא פתוחות. אני חושב שהלחץ החברתי המופעל עליהן הוא עצום. חוץ מזה אני חושב שהן יפהפיות.

דוד מרגלית:

„שילנסקי אמר שאני עויין אותו!“

דודי מרגלית, העורך הראשי של מגזין הרדיו „כל ציבעי הרשת“, ערך בשבוע שעבר דיון באולפן בנושא הירידה-היעדרו של סגן-השר הממונה על נושא הירידה, דב שילנסקי, בלטה. בסוף התוכנית הפתיע מרגלית, כאשר הסביר מדוע שילנסקי לא נמצא באולפן, „שילנסקי, אמר מרגלית, „הוזמן לאולפן אך סירב להגיע בטענה שאני עויין אותו ואת נושא הירידה. זה כמו בן חסר שחר ואינו נכון“, ציין מרגלית, והותיר את הנוכחים באולפן ואת המאזינים בבית פעורי פה.

דודי, מה בדיוק קרה בינך ובין דב שילנסקי? לפני כמה שבועות ראייתי אותו בטור השבועי. זה היה אחרי פרשת ניו-יורק טיימס ומקס פרנקל. במהלך הראיון שאלתי אותו מדוע אנשי הליכוד מחלקים כל הזמן ציונים מי בוגד ומי פטריוט. הוא מאוד התרגז עלי, שאני עויין אותו.

ואתה עויין אותו? מה פתאום? הוא איש נחמד. בסך-הכל הוא איש טוב, ואין לי נגדו שום דבר.

מדוע היית צריך להודיע את מה ש-הודעת בסוף התוכנית? הוא לא רצה להשתתף בתוכנית, למרות שהיה חיוני ומתבקש שישתתף, בטענה שאני עויין אותו ואת נושא הירידה. הוא אמר שאם אני מודיע שהוא לא משתתף, או שאני גם למה-כיבדתי את בקשתו.